

Gratulerer med en fin utredning! Etter mitt skjønn definerer den problemet og utfordringen på en god måte, og anviser løsningsforslag og økonomiske rammer som virker realistiske.

Organiseringen av videoarkivet som stiftelse, med fysisk nærhet til Filmens hus og formalisert samarbeid med viktige institusjoner, er det ikke vanskelig å slutte seg til. Det vil også kunne være nyttig å etablere en slik formalisert kontakt også med PNEK, som flere ganger er nevnt i rapporten, og som nå er etablert som stiftelse med Per Platou som daglig leder. Et slikt forhold til produksjonsmiljøer rundt i landet vil gi direkte kontakt med kunstnere og verk som går utenom de mer institusjonaliserte visningsarenaene, og god kontakt med den yngre og mer uformelle kunstscenen.

Vi registrerer at det foreslås opprettelse av en innkjøpsordning for videokunst, og slutter oss til den ideen. En innkjøpsordning vil styrke feltet. Vi har ingen mening om hvorvidt ansvaret for en slik innkjøpsordning nødvendigvis bør tillegges arkivet, men det er et alternativ som må vurderes dersom en slik ordning skal opprettes. Har kan kanskje råd fra de forskjellige arenaene, som kjenner feltets kretsløp og virkemåte, være verdifulle.

Vi vil gjerne understreke et poeng fra vår første uttalelse om at videoarkivet må vise åpenhet mot hybridformer for kunst som delvis ligger i, og delvis opp til, den lettere definerbare videokunsten. Dette er etter vårt skjønn helt nødvendig i fremtidsrettet perspektiv, og kan gjerne nedfelles i retningslinjer og vedtekter.

Mye av den nye nettbaserte og hybride videokunsten er ekstremt flyktig, og vi slutter oss derfor til anbefalingen om at man begynner med utvalg fra nåtiden og nær fortid, for så å inkludere fjernere fortid etter hvert som systemet har funnet sin form. Det ligger også en utfordring i å kunne inkludere forskjellige *sanntidsfremføringer* av videokunst, som for eksempel databehandling av signal direkte fra kamera, eller sanntids behandling av algoritmisk genererte bilder.